

som gjorde, at et svagt Socialdemokrati og et svagt Radikalt Venstre eller en svag minister til sidst ikke havde ryggrad til at modstå det. Næh, der er tale om, at der var et helt konkret problem. Og hvad var det problem? Det var jo først og fremmest, at det misbrug, som vi kunne se med vore blotte øjne fandt sted, førte til, at justitsministeren simpelt hen greb til en ændring af sin lovgivning, og jeg tror, at der ville have været en meget berettiget kritik, hvis vi ikke ved samme lejlighed så også havde taget udvisningsreglerne op.

Så bliver jeg i øvrigt tillagt al for megen ære i forbindelse med udvikling af sprogbrogen. Det med asylshopping er et udtryk, jeg har hentet fra UNHCR. Det er ikke noget, jeg selv har fundet på, men jeg vedkender mig gerne asylhackerne.

Og hvad er asylhackning så for et ord? Det er udtryk for en af de ting, som regeringen tog initiativ til at forhindre, og som vi bestemt ikke har noget imod at vi har gennemført. Det var et udtryk, som blev brugt på den type unge baltre, som kom hertil og søgte asyl. Ikke fordi de ville have asyl her i landet, men de kom alene for at få et ophold i Danmark på den danske stats regning. Det vil sige, at de hackede sig ind i et system, som vi i øvrigt gerne vil stå vagt om, og det hører altså også med til at føre en ordentlig humanistisk politik, når det handler om flygtninge, at vi også har så megen ryggrad og så god argumentationskraft, at vi også vil gribe ind over for et skævt brug eller i nogle tilfælde klart misbrug af de regler, som er lavet for at beskytte nogle helt andre end eksempelvis de her unge baltre.

Derfor er det vigtigt, at man både kan beskytte dem, der har behov for beskyttelse, og at man ikke bare lader stå til og lukker øjnene, når der sker et skævt brug af reglerne, som er så åbenbart, at det simpelt hen er virkelighedsfornægtelse at lade, som om det ikke eksisterer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår på ministeren, at hun sagtens kan se bort fra behovet for grundige redegørelser, grundige udredninger på helt op til 2.000 sider. Når bare det er hendes justitsministerkollega, der først bøjer sig for pressestormen, er det ikke noget problem for indenrigsministeren at spille med, og så er der ingen grund til at afvente denne grundige udredning, som ministeren stod heroppe og pralede med var så vigtig for at

kunne fremsætte en række af de forslag, som Venstre og De Konservative i øvrigt med fuldstændig urette har efterlyst. Men det korte af det lange er, at nogle gange skal der også være sammenhæng mellem det, man siger i denne sal, og det, man siger uden for denne sal.

Når Enhedslisten skal gennemføre sin næste valgkamp, vil vi henvende os til TV 2 og bede om at få udleveret den lille sekvens, hvor ministeren står nede på Vesterbro Torv og prøver at bilde den danske befolkning ind, at ved at udvise kriminelle indvandrere, som sælger narko på Vesterbro, gør man noget ved narkotikaproblemet. Den sekvens vil vi bruge for at illustrere, hvor dybt denne regering er sunket i populisme, og det synes vi er et stort problem.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg har ikke på nogen måde været afværgende heroppe. Vi har fremsat det forslag, vi mener der var rigtigt ud fra den politik, der nu føres her i Danmark, men vi beklager, at vi ikke kan få lov at se sagen i en større sammenhæng, fordi man anvender alle ressourcerne her i Danmark.

Vi bryder os ikke om menneskesmugling, som lægger en bombe under hele asylsystemet, og i øvrigt er det helt åbenbart, at masser af menneskesmuglere groft udnytter folks drøm om at komme til et rigere land. Det er jo ikke ligefrem idealister, der sørger for menneskesmugling.

Så bliver man ved med dette med fingeraftryk. Lad os så få kendsgerningerne på bordet: På et tidspunkt stillede jeg indenrigsministeren et § 20-spørgsmål, hvor jeg spurgte, om indenrigsministeren ville ændre reglerne. Jeg måtte læse svaret sådan, at det vidste indenrigsministeren ikke, for svaret var, at hun først skulle spørge Rigspolitichefen.

Da der så også kom denne rapport fra Rigspolitichefen og ministeren i B.T. sagde, at det kunne hun ikke forstå, udarbejdede vi dette forslag. Derefter er ministeren altså selv kommet på bedre tanker, og så kommer forslagene frem her i salen nogenlunde samtidig. Men det er altså rækkefølgen.

Man kalder så dette forslag reklame, og jeg håber, det er en god reklame, men det er, ligesom det skal være noget odiøst, at den politik, man fører herinde, vil man også bruge udenfor.

Nej, reklamen ligger oppe på mit bord, og den er rød, gul, der er vist også noget brunt, og